

1. І коли вони наблизились до Єрусалиму, до Вітфагії й Віфанії, на Оливній горі, тоді Він посилає двох учнів Своїх,
2. і каже до них: Ідіть у село, яке перед вами, і, входячи в нього, ви знайдете зараз прив'язане ося, що на нього ніхто ще з людей не сідав. Відв'яжіть його, і приведіть.
3. Коли ж скаже хто вам: Що це ви робите? відкажіть: Господь потребує його, і відішле його сюди зараз.
4. І вони відійшли, і знайшли те ося, що прив'язане коло воріт ізнадвору було при дорозі, і відв'язали його.
5. А деякі з тих, що стояли там, сказали до них: Що ви робите? Пощо ося ви відв'язуєте?
6. Вони ж їм відказали, як звелів їм Ісус, і відпущено їх.
7. І вони привели до Ісуса ося, і поклали на нього плащі свої, а Він сів на нього.
8. Багато ж народу стелили одержу свою по дорозі, а інші стелили дорогою зелень, натяту в полях.
9. А ті, що йшли перед Ним і позаду, викрикували: Осанна! Благословенний, хто йде у Господнє Ім'я!
10. Благословенне Царство, що надходить, Отця нашого Давида! Осанна на висоті!

11. Потому увійшов Він до Єрусалиму, і в храм. А оглянувши все, як година вже пізня була, Він пішов у Віфанію з Дванадцятьма.

12. А на завтра, коли вони вийшли з Віфанії, Він зголоднів був.

13. І, побачивши здалека фігове дерево, вкрите листями, Він підійшов, чи не знайде на ньому чого. І, прийшовши до нього, не знайшов нічого, крім листя самого, не пора бо на фіги була.

14. І озвався Ісус і промовив до нього: Щоб більше ніхто твого плоду не з'їв аж повіки! А учні Його все те чули.

15. І прийшли вони в Єрусалим. А як Він у храм увійшов, то став виганяти продавців і покупців у храмі, і поперевертав столи грошомінам та ослони продавцям голубів.

16. І Він не дозволяв, щоб хто річ яку носив через храм.

17. І Він їх навчав і казав їм: Хіба не написано: Дім Мій буде домом молитви в народів усіх, ви ж із нього зробили печеру розбійників!

18. І почули це первосвященики й книжники, і шукали, як Його погубити, бо боялись Його, увесь бо народ дивувався науці Його.

19. А як пізно ставало, вони поза місто виходили.

20. А проходячи вранці, побачили фігове дерево, усохле від кореня.

21. І, згадавши Петро, говорить Йому: Учителю, глянь фігове дерево, що прокляв Ти, усохло!

22. А Ісус їм у відповідь каже: Майте віру Божу!

23. Поправді кажу вам: Як хто скаже горі цій: Порушся та й кинься до моря, і не матиме сумніву в серці своїм, але матиме віру, що станеться так, як говорить, то буде йому!

24. Через це говорю вам: Усе, чого ви в молитві попросите, вірте, що одержите, і сповниться вам.

25. І коли стоїте на молитві, то прощайте, як маєте що проти кого, щоб і Отець ваш Небесний пробачив вам прогріхи ваші.

26. Коли ж не прощаєте ви, то й Отець ваш Небесний не простить вам прогріхів ваших.

27. І знову прийшли вони в Єрусалим. Коли ж Він у храмі ходив, поприходили первосвященики й книжники, і старшини до Нього,

28. і сказали Йому: Якою Ти владою все оце чиниш? І хто Тобі владу цю дав, щоб Ти це робив?

29. А Ісус відказав їм: Запитаю й Я вас одне слово, і відповідайте Мені, то й Я відкажу вам, якою Я владою це все чиню.

30. Іванове хрищення з неба було, чи від людей? Відповідайте Мені!

31. Вони ж міркували собі й говорили: Коли скажемо: Із неба, відкаже: Чого ж ви йому не повірили?

32. А як скажемо: Від людей, то боялись народу, бо всі вважали, що Іван був поправді пророк.

33. І сказали Ісусові в відповідь: Не знаємо... А Ісус їм відказує: То й Я не скажу вам, якою Я владою це все чиню.